

- 4) Czy zgodnie z ww. dyrektywą 2004/18/WE z dnia 31 marca 2004 r. doszło do niewłaściwej transpozycji wspomnianej dyrektywy w drodze Real Decreto Legislativo 3/2011, de 14 de noviembre, por el que se aprueba el Texto Refundido de la Ley de Contratos del Sector Público (królewskiego dekretu ustawodawczego 3/2011 z dnia 14 listopada, w którym zatwierdza się jednolity tekst ustawy w sprawie zamówień publicznych) do krajowego ustawodawstwa hiszpańskiego, a jeżeli ma to miejsce, czy hiszpański prawodawca ograniczył w drodze art. 62 i 65 wspomnianego królewskiego dekretu ustawodawczego 3/2011 z dnia 14 listopada dostęp administracji publicznej do rejestru klasyfikacji działalności gospodarczej?
- 5) W sytuacji gdy administracja publiczna może uczestniczyć w procedurach przetargowych, lecz nie może być wpisana do klasyfikacji działalności gospodarczej – zgodnie ze wspomnianą dyrektywą 2004/18/WE z dnia 31 marca 2004 r. – wskazanie, jakie są środki służące do wykazania jej zdolności do zawierania umów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice,
Chancery Division (Zjednoczone Królestwo) w dniu 28 kwietnia 2014 r. – Société de Produits Nestlé
SA przeciwko Cadbury UK Ltd**

(Sprawa C-215/14)

(2014/C 235/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice, Chancery Division (England and Wales)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société de Produits Nestlé

Strona pozwana: Cadbury UK Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w celu ustalenia, czy znak towarowy w następstwie jego używania uzyskał charakter odróżniający w rozumieniu art. 3 ust. 3 dyrektywy 2008/95/WE ⁽¹⁾ wystarczy, aby zgłaszający udowodnił, że w odpowiedniej dacie znaczna część zainteresowanego kręgu odbiorców rozpoznaje znak i kojarzy go z towarami zgłaszającego w tym znaczeniu, że gdyby mieli oni stwierdzić, kto sprzedaje towary opatrzone tym znakiem, wskazałoby zgłaszającego, czy też zgłaszający musi udowodnić, że znaczna część zainteresowanego kręgu odbiorców kieruje się znakiem (w odróżnieniu od wszelkich innych znaków towarowych, które mogą być też obecne na rynku) jako wskazującym pochodzenie towarów?
- 2) Czy w przypadku, gdy kształt jest tworzony przez trzy zasadnicze właściwości, przy czym jedna z nich wynika z charakteru samych towarów, a dwie pozostałe są niezbędne do uzyskania efektu technicznego, to art. 3 ust. 1 lit. e) pkt (i) lub pkt (ii) dyrektywy 2008/95/WE wyklucza rejestrację tego kształtu jako znaku towarowego?
- 3) Czy art. 3 ust. 1 lit. e) pkt (ii) dyrektywy 2008/95/WE należy interpretować w ten sposób, że wyklucza on rejestrację kształtów, które są niezbędne do uzyskania efektu technicznego w odniesieniu do sposobu, w jaki towary są wytwarzane, w przeciwieństwie do sposobu, w jaki funkcjonują?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, Dz.U. L 229, s. 25.

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 lutego 2014 r. w sprawie T-256/11
Ahmed Abdelaziz Ezz, Abła Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin,
Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu
5 maja 2014 r. przez Ahmeda Abdelaziza Ezza, Ablę Mohammeda Fawziego Aliego Ahmeda, Khadigę
Ahmeda Ahmeda Kamela Yassina, Shahinaza Abdela Azizabdelah Wahaba Al Naggara**

(Sprawa C-220/14 P)

(2014/C 235/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ahmed Abdelaziz Ezz, Abła Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (przedstawiciele: I. Burton, J. Binns, solicitors, J. Lewis QC, B. Kennelly, J. Pobjoy, barristers)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 28 lutego 2014 r. w sprawie T-256/11;
- stwierdzenie nieważności decyzji 2011/172/WPZiB ⁽¹⁾ z dnia 21 marca 2011 r. i rozporządzenia nr 270/2011 ⁽²⁾ z dnia 21 marca 2011 r. w zakresie, w jakim te akty stosują się do wnoszących odwołanie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania przed Sądem; oraz
- podjęcie wszelkich innych środków, które Trybunał uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 20 maja 2011 r. wnoszący odwołanie zwrócili się do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji i rozporządzenia w zakresie, w jakim akty te stosują się do wnoszących odwołanie („skarga”). Sąd oddalił skargę. Wnoszący odwołanie utrzymują, że czyniąc to, Sąd naruszył prawo z następujących powodów:

- 1) Zarzut pierwszy: Sąd błędnie ustalił, że decyzja została zgodnie z prawem wydana na podstawie art. 29 TUE.
- 2) Zarzut drugi: Sąd błędnie ustalił, że powód nałożenia środków ograniczających przeciwko każdemu z wnoszących odwołanie był uzasadniony lub spełniał kryteria prawne umieszczenia w wykazie określone w art. 1 ust. 1 decyzji i art. 2 ust. 1 rozporządzenia.
- 3) Zarzut trzeci: Sąd błędnie ustalił, że Rada wywiązała się z obowiązku uzasadnienia.
- 4) Zarzut czwarty: Sąd błędnie zbadał zarzuty wnoszących odwołanie w odniesieniu do naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- 5) Zarzut piąty: Sąd błędnie ustalił, że ingerencja w przysługującą wnoszącym odwołanie własność lub swobodę prowadzenia działalności gospodarczej jest proporcjonalna.
- 6) Zarzut szósty: Sąd błędnie ustalił, że Rada nie dopuściła się „oczywistego błędu w ocenie”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 76, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 76, s. 4.

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydane w dniu 27 lutego 2014 r. w sprawie T-490/13 GJ przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, wniesione w dniu 7 maja 2014 r. przez H

(Sprawa C-221/14 P)

(2014/C 235/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: H (przedstawiciel: S. Sagias, Δικηγόρος)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego postanowienia;